

ved, at reallønen vokser stærkt. Det, som tæller, er det samlede danske forbrug. Så hvis det offentlige forbrug nedsættes mere, end det private vokser, falder indvendingen væk. Sagt med andre ord: I den private sektor er lønudbetalinger stort set udtryk for, at der ligger rentabel – dvs. afsættelig produktion bag indsatsen. Derfor gør det ikke noget, at lønmodtageren efterspørger udenlandske varer. Han vil nemlig have skabt så mange flere danske varer, som kan afsættes til udlandet. Når denne betingelse ikke længere måtte være opfyldt, går hans arbejdsgiver fallit. Derfor er den private sektor – modsat den offentlige økonomi – automatisk mod at skejle ud.

Understøttelsens størrelse bliver overensstemmende med pkt. 7 stk. 1 og 2 i Redningsplanen for Danmark 29 kr. i timen i de første 3 måneder og derefter 26 kr., hvorefter de ubeskæftigede henvises til de almindelige sociallovsregler. Disse tal bygger på 38.000 kr. i skattefri bundgrænse.

Efter de hidtidige regler afhænger statsudbetalingen af, hvor meget den pågældende tjente, da han sidst var i arbejde, således at den, der tjener særlig godt, også får en højere arbejdsløshedsunderstøttelse. Dette findes at være et forkert princip ved erlæggelsen af skatteyderfinansierede sociale ydelser. Her må udgangspunktet være – ligesom ved folkepensionen – ens beløb til alle og ikke, at den, der i forvejen har været velaflagt, også skal have særfordele, når arbejdsløshed indtræder. Han har jo haft bedre mulighed for at sikre sig ved frivilling forsikring.

Derimod kunne man ud fra sociale betragtninger tænke sig arbejdsløshedsunderstøttelsen graduert efter forsørgerforhold. Man kunne for eksempel tænke sig til en lavere sats for personer i den alder, hvor man endnu normalt ikke er familieforsørger. Sådanne gradueringer vil imidlertid i mangfoldige tilfælde komme til at ramme individuelt uretfærdigt, og de vil avle krav om en række millimeterreguleringer, som vil komplicere systemet enormt administrativt. Derfor har man foretrukket at henvise dem, der ikke kan klare sig for det pågældende beløb, til den individuelle sagsbehandling, som de sociale bistandskontorer er indrettede på at foretage.

Der er imidlertid indbygget det hensyn til forsørgerforhold, at den, der har hjemmearbejdende ægtefælle (dobbel personfradrag) også får dobbelt skattelettelse.

Endvidere vil forholdet være det, at der tiltrænges en højere arbejdsløshedsunderstøttelse i arbejdsløshedsperiodens første måneder, hvor man skal tilpasse levedoden fra, at man har indrettet sig på lønindtægten. Derfor vil der ved de første tre måneders arbejdsløshed være tale om et større statsbetalt beløb.

Loven om arbejdsløshedsunderstøttelse – lavet i sin tid af VKR-regeringen – har vist sig at være så hullet, at den ganske og aldeles må ændres.

Alt for mange får understøttelse, selv om de nok kunne have skaffet sig et arbejde. Danske virksomheder skal gøres konkurrencedygtige gennem lettelser for skatter og papirhoveri.

Så kommer der automatisk overflod af arbejdspladser. Og så er der ikke længere nogen undskyldning for at bevare verdens højeste arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det er ikke de arbejdsløses skyld, at systemet er gennemhullet – det er dårligt arbejde fra flertallet i de sidste 10 års folketingsarbejde.

Den foreslåede ændring af arbejdsløshedsunderstøttelsessatserne allerede fra 1. januar 1980 vil – især i de første overgangsmåneder – udløse yderligere tryk på kontanthjælpskontoen for forbigående hjælp (§ 15.4.30.51.01.).

Til nr. 2084

De 25 specialarbejderskoler, der nu får 85 pct. statstilskud i henhold til lovbekendtgørelse nr. 271 af 2. juni 1971, vil blive virksomhedsbetalte, efterhånden som arbejdskraftmanglen bliver mere og mere dominerende. Herved udnyttes samfundets midler langt mere hensigtsmæssigt.

Til nr. 2085